EVROPSKÝ PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument ze zasedání

13. 2. 2012 B7-0071/2012

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

o postoji Parlamentu k 19. zasedání Rady OSN pro lidská práva (2012/2530(RSP))

Laima Liucija Andrikienė, Kinga Gál, Eduard Kukan, Cristian Dan Preda, Marietta Giannakou, Monica Luisa Macovei, László Tőkés, Inese Vaidere, Anne Delvaux, Mario Mauro, Elisabeth Jeggle
za skupinu PPE
Richard Howitt, Véronique De Keyser, Joanna Senyszyn, Jörg Leichtfried, Ana Gomes, Pino Arlacchi
za skupinu S&D
Leonidas Donskis, Kristiina Ojuland, Metin Kazak, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake
za skupinu ALDE
Barbara Lochbihler, Rui Tavares, Nicole Kiil-Nielsen, Catherine Grèze, Judith Sargentini
za skupinu Verts/ALE

Charles Tannock
za skupinu ECR

B7-0071/2012

Usnesení Evropského parlamentu o postoji Parlamentu k 19. zasedání Rady OSN pro lidská práva (2012/2530(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a veškeré úmluvy OSN o lidských právech společně s jejich opčními protokoly[1],

– s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech a Listinu základních práv EU,

– s ohledem na svá předchozí usnesení o zasedáních Rady OSN pro lidská práva (UNHRC), zejména pak na své usnesení ze dne 10. března 2011 o prioritách v souvislosti s 16. zasedáním Rady OSN pro lidská práva a s přezkumem v roce 2011,

– s ohledem na delegaci podvýboru pro lidská práva Evropského parlamentu, která se zúčastnila šestnáctého zasedání UNHRC v Ženevě, a na její zprávu podanou podvýboru, a s ohledem na společnou delegaci Výboru pro zahraniční věci a podvýboru pro lidská práva vyslanou na 66. zasedání Valného shromáždění OSN,

– s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2011 o vnější politice EU na podporu demokracie[2],

– s ohledem na rezoluci UNHRC 16/21 ze dne 25. března 2011 o hodnocení práce a fungování Rady OSN pro lidská práva,

– s ohledem na své usnesení ze dne 11. května 2011 o EU jako globálním hráči: její role v mnohostranných organizacích,

– s ohledem na nadcházející sedmý cyklus UNHRC a zejména na její 19. zasedání, které se bude konat od 27. února do 23. března 2012, a na třináctého a čtrnácté kolo všeobecného pravidelného přezkumu, která se uskuteční v průběhu roku 2012,

– s ohledem na předchozí řádná a zvláštní zasedání UNHRC, i na první kolo všeobecného pravidelného přezkumu, jež bylo dokončeno v prosinci 2011,

– s ohledem na společné sdělení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise adresované Evropskému parlamentu a Radě ze dne 12. prosince 2011 s názvem Lidská práva a demokracie jako priority vnější činnosti EU – na cestě k efektivnějšímu přístupu (COM(2011)0886),

– s ohledem na článek 2, čl. 3 odst. 5 a na články 18, 21, 27 a 47 Smlouvy o Evropské unii,

---

[1] Úmluva OSN proti mučení, Úmluva OSN o právech dítěte, Úmluva OSN o odstranění všech forem diskriminace žen, Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením, Mezinárodní úmluva o ochraně všech osob před násilným zmizením.

[2] Přijaté texty, P7_TA-PROV(2011)0334.

– s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že dodržování, prosazování a ochrana univerzální povahy lidských práv je součástí etického a právního *acquis* Evropské unie a jedním ze základů evropské jednoty a celistvosti[1];

B. vzhledem k tomu, že probíhající přezkum politiky EU v oblasti lidských práv by měl přispět k tomu, aby vnější politika EU ve světě byla aktivnější, koherentnější a účinnější;

C. vzhledem k tomu, že EU a její členské státy by měly zajistit dodržování lidských práv ve svých politikách, aby zlepšily soudržnost vnitřních a vnějších politik a posílily tak věrohodnost EU v rámci UNHRC;

D. vzhledem k tomu, že všichni mezinárodní aktéři musí usilovat o odstranění dvojích standardů a vyvarování se selektivity a politizace při posuzování otázek lidských práv;

E. vzhledem k tomu, že UNHRC je v systému OSN jedinečnou platformou specializovanou na všeobecná lidská práva a zvláštním fórem zaměřeným na lidská práva; vzhledem k tomu, že důležitým úkolem UNHRC je usilovat o větší podporu, ochranu a dodržování lidských práv na celém světě;

F. vzhledem k tomu, že je třeba vzít v potaz důsledky práce třetího výboru Valného shromáždění a UNHRC pro rozpravu v Radě bezpečnosti OSN;

G. vzhledem k tomu, že delegace parlamentního podvýboru pro lidská práva se zúčastní 19. zasedání UNHRC v Ženevě, jak tomu bylo i v minulých letech, kdy se konala zasedání UNHRC;

1. bere na vědomí probíhající potvrzování priorit EU pro 19. zasedání Rady OSN pro lidská práva a vítá skutečnost, že jako klíčová témata byla označena Barma/Myanmar, KLDR, Sýrie, Libye a Írán;

2. vítá skutečnost, že na pořad jednání 19. řádného zasedání byly mimo jiné zařazeny panelové diskuse o začleňování lidských práv, svoboda projevu na internetu, svoboda náboženského vyznání, přesvědčení a svědomí, diskriminace na základě sexuální orientace a genderové identity a násilí založené na těchto faktorech, lidská práva a problematika HIV/AIDS, deklarace o právech příslušníků menšin a obsáhlá jednání o právech dítěte, mučení, lidských právech v boji proti terorismu, zmizení a svévolném zadržování; vyzývá členské státy, aby konstruktivním způsobem přispěly k těmto diskusím a aby jasně vyjádřily přesvědčení, že všeobecná a nedělitelná lidská práva se vztahují na všechny osoby bez rozdílu sexuální orientace a genderové identity;

3. vítá nominace na udělení mandátu nezávislého experta na podporu demokratického a spravedlivého mezinárodního řádu, zvláštního zpravodaje pro prosazování pravdy, spravedlnosti, odškodňování a záruk proti recidivě, zvláštního zpravodaje pro situaci v oblasti lidských práv v Sýrii a nezávislého experta na lidská práva v Súdánu; bere na vědomí, že zvláštní zpravodajové předloží zprávy mimo jiné k tématu lidských práv

[1] Článek 2, čl. 3 odst. 5 a článek 6 Smlouvy o Evropské unii.

v KLDR, Íránu a Barmě/Myanmaru a k tématu mučení a jiného krutého, nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestání, k situaci ochránců lidských práv a ke svobodě náboženského vyznání a přesvědčení; vyzývá členské státy EU, aby se do těchto diskusí aktivně zapojily;

Práce Rady OSN pro lidská práva

4. vítá větší začlenění otázky lidských práv do práce OSN, o čemž svědčí například častější vystoupení Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva v Radě bezpečnosti, včetně vystoupení jeho velmi zdatně vedeného zastoupení na úrovni asistenta generálního tajemníka OSN v New Yorku, nebo organizace každoroční panelové diskuse UNHRC, jejímž cílem je spolupracovat s řediteli řídících orgánů a sekretariáty agentur a fondů OSN, k čemuž dal pověření výsledek procesu hodnocení; důrazně vyzývá členské státy Rady bezpečnosti OSN, aby pravidelněji vyžadovaly brífinky s UNHRC, jejichž cílem bude účinněji reagovat na případy porušování lidských práv, jež jsou často zdrojem mnoha konfliktů, kterými se Rada bezpečnosti OSN zabývá;

5. znovu připomíná svou výzvu členským státům EU, aby aktivně vystupovaly proti jakýmkoli snahám ohrožujícím zásadu všeobecné povahy, nedělitelnosti a provázanosti lidských práv a aby aktivně podpořily UNHRC v její snaze zabývat se stejnou měrou otázkou diskriminace na jakémkoli základě, včetně diskriminace na základě pohlaví, rasy, věku, sexuální orientace a náboženského vyznání nebo přesvědčení; zastává názor, že je třeba konkrétním a trvalým způsobem navázat na rezoluci A/HRC/RES/17/19 ze dne 17. června 2011 o lidských právech, sexuální orientaci a genderové identitě;

6. znovu opakuje svou výzvu členským státům EU, aby i nadále byly příkladem hodným následování při podporování činnosti Rady pro lidská práva, zejména pak ratifikováním všech mezinárodních nástrojů v oblasti lidských práv, které rada zavedla; zejména lituje skutečnosti, že žádný členský stát EU dosud neratifikoval Úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin, že několik členských států dosud nepřijalo či neratifikovalo Úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením a že zatím pouze jediný členský stát ratifikoval opční protokol k Mezinárodnímu paktu o ekonomických, sociálních a kulturních právech, a znovu vyzývá všechny členské státy EU k ratifikaci těchto dokumentů;

7. přestože již v této otázce došlo k mírnému pokroku, vyjadřuje nadále své obavy z přetrvávání „politiky bloků“, která za určitých situací stále převažuje, čímž je ovlivněna volba zemí a situací, kterým UNHRC věnuje pozornost, a což má negativní dopad na její autoritu a věrohodnost;

8. vyjadřuje politování nad skutečností, že proces hodnocení dosud nevedl k vytvoření dalekosáhlejších podmínek členství ve vztahu k závazkům a činnosti v oblasti problematiky lidských práv; opakuje svou výzvu k tomu, aby ve všech regionálních skupinách volby proběhly na základě soutěže mezi kandidáty, a doporučuje EU a jejím členským státům, aby se jasně postavily proti postupu regionálních skupin, které ve volbách do UNHRC navrhují stejný počet kandidátů, jako je počet volených míst, a aby v této záležitosti šly příkladem;

Porušování lidských práv v zemích arabského jara

9. bere na vědomí, že Libye získala zpět své členství v UNHRC a podporuje opětovné začlenění tohoto státu; vyjadřuje však politování nad tím, že nebyla využita příležitost, aby byla vypracována tvrdá a transparentní kritéria pro opětovné nabývání členství pro vyloučené státy, jež by logicky měla být založena na splnění výchozích kritérií pro zvolení; naléhavě vyzývá UNHRC, aby bez dalšího odkladu vytvořila taková kritéria pro budoucí případy a stanovila rámec pro vyhodnocení vhodnosti členství konkrétního státu v UNHRC na základě jeho dosavadního přístupu k oblasti lidských práv;

10. vítá skutečnost, že v souladu s výsledky 15. zvláštního zasedání předložila nezávislá mezinárodní vyšetřovací komise pro Libyi UNHRC v září 2011 svou první zprávu; podporuje rozšíření jejího mandátu a netrpělivě očekává její závěrečnou písemnou zprávu, jejíž předložení je plánováno na 19. zasedání; podporuje zavedení doporučení této vyšetřovací komise a důrazně podporuje její výzvu k provedení obsažných, nestranných veřejných vyšetřování všech údajných porušení mezinárodních předpisů v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva v průběhu konfliktů, a to bez ohledu na to, kdo právo porušil, a s plným dodržením soudních záruk; domnívá se, že situace v oblasti lidských práv v Libyi je i nadále problematická, zejména pak s ohledem na podmínky při zadržování a zacházení se zadrženými, které mají ve své moci různé militantní skupiny bez toho, aby nad nimi prozatímní vláda měla kontrolu, a požaduje zvýšenou pozornost a stálou pomoc mezinárodního společenství v souladu s prohlášením vysoké komisařky OSN pro lidská práva před Radou bezpečnosti OSN dne 25. ledna 2012;

11. co nejdůrazněji odsuzuje rozšířenou brutální represi a systematické porušování lidských práv, které syrský režim směřuje proti svému obyvatelstvu, včetně dětí, a vyzývá syrské orgány, aby okamžitě ukončily násilí a aby dostály svým závazkům v souladu s mezinárodním právem v oblasti lidských práv a umožnily mírový přechod k demokracii;

12. vítá skutečnost, že bylo na základě iniciativ Spojených států, Polska a EU, v uvedeném pořadí, uspořádáno 16., 17. a 18. zvláštní zasedání o situaci v oblasti lidských práv Sýrii; podporuje doporučení obsažená v listopadové zprávě a netrpělivě očekává, že na 19. zasedání budou poskytnuty aktuální informace a proběhne interaktivní dialog;

13. vítá rozhodnutí vytvořit mandát zvláštního zpravodaje pro situaci v oblasti lidských práv v Sýrii, až skončí mandát vyšetřovací komise; vyjadřuje zejména svou plnou podporu požadavku vyšetřovací komise, vysokého komisaře a držitelů mandátu zmocněnce pro zvláštní postupy adresovaného syrským orgánům, aby plně spolupracovaly na vyšetřování s cílem zajistit plnou odpovědnost a vyvarovat se beztrestnosti; vítá veškeré diplomatické úsilí vysoké představitelky, místopředsedkyně Catherine Ashtonové a členských států EU zaměřené na Čínu a Rusko v rámci Rady bezpečnosti OSN s cílem dosáhnout okamžitého přijetí rezoluce o Sýrii; hluboce lituje skutečnosti, že s ohledem na opětovné veto Ruské federace a Číny nemohla Rada bezpečnosti podpořit výzvu Ligy arabských států k inkluzivnímu politickému procesu vedenému Sýrií v atmosféře bez násilí;

14. znovu vyjadřuje své obavy nad situací v oblasti lidských práv v Bahrajnu a vyzývá členské státy EU, aby se v rámci UNHRC podílely na vypracování rezoluce o situací v oblasti lidských práv v Bahrajnu ; zdůrazňuje potřebu dále sledovat na úrovni UNHRC problematiku boje proti beztrestnosti v Jemenu v souvislosti s protivládními protesty

v roce 2011 a domnívá se, že amnestie porušují mezinárodní právo v oblasti lidských práv, pokud brání stíhání jednotlivců, kteří mohou být odpovědni za zločiny proti lidskosti, genocidu, válečné zločiny a hrubé porušování lidských práv;

15. vítá prohlášení, která v průběhu roku 2011 učinila komisařka OSN pro lidská práva Navanethem Pillayová, v nichž naléhavě vyzvala egyptské orgány, aby ukončily nepřiměřené a brutální používání síly proti demonstrantům na náměstí Tahrír a na dalších místech v zemi, včetně patrně nevhodného použití slzného plynu, gumových projektilů a ostré munice, a rovněž vítá její výzvy, aby byla zahájena nezávislá vyšetřování týkající se různých demonstrací a událostí;

16. vyzývá EU a její členské státy, aby se u příležitosti druhého cyklu všeobecného pravidelného přezkumu o Alžírsku zaměřily na problematiku násilného zmizení a aby zdůraznily nedostatek následné činnosti ze strany Alžírska v souvislosti s doporučeními, která k této záležitosti vydaly smluvní subjekty; vyzývá k tomu, aby byl v této záležitosti ustaven zvláštní mechanismus následné činnosti; zároveň vyzývá EU a její členské státy, aby vyjádřily hluboké znepokojení nad nedávným přijetím pěti právních předpisů, zejména represivního zákona o sdružování a diskriminujícího zákona o ženách;

17. zdůrazňuje potřebu mezinárodního monitorování lidských práv v oblasti západní Sahary, v neposlední řadě prostřednictvím zvláštních zpravodajů UNHRC;

Ostatní

18. vítá rozhodnutí jmenovat zvláštního zpravodaje pro situaci v oblasti lidských práv v Íránské islámské republice; vítá prozatímní zprávu předloženou zvláštním zpravodajem třetímu výboru Valného shromáždění OSN a netrpělivě očekává projednání jeho zprávy v rámci 19. zasedání; naléhavě vyzývá íránské orgány, aby se zvláštním zpravodajem spolupracovaly při vyšetřování, mimo jiné tím, že mu povolí vstoupit do země; v souvislosti se zoufalou situací v oblasti lidských práv v Íránu vyzývá k prodloužení mandátu zvláštního zpravodaje;

19. vyjadřuje uznání zvláštním zpravodajům pro situaci v oblasti lidských práv v KLDR a pro situaci v oblasti lidských práv v Barmě/Myanmaru za jejich pokračující úsilí při výkonu svých mandátů, a požaduje, aby byly jejich mandáty prodlouženy; vítá předběžné pozitivní změny v postoji Barmy/Myanmaru k větší spolupráci se zmocněnci pro zvláštní postupy a znovu opakuje svou výzvu k propuštění všech zbývajících vězňů svědomí a k podniknutí konkrétních kroků v boji proti beztrestnosti v Barmě, zejména v případě zločinů proti lidskosti spáchaných v oblastech obývaných národními menšinami;

20. znovu opakuje svou výzvu určenou vysoké představitelce, místopředsedkyni Komise a členským státům EU, aby spolupracovaly na vytvoření rozhodného společného postoje EU k opatřením navazujícím na zprávu z vyšetřovací mise o konfliktu v Gaze a aby veřejně požadovaly uplatnění doporučení této zprávy a vymáhání odpovědnosti za všechny případy porušení mezinárodního práva bez ohledu na to, kdo se jich údajně dopustil, a to prostřednictvím vedení nezávislých, nestranných, transparentních a účinných vyšetřování;

21. vyjadřuje svou podporu nedávnému ustanovení mandátu nezávislého odborníka na situaci

v oblasti lidských práv v Pobřeží slonoviny, jehož úkolem je sledovat provádění doporučení vyšetřovací komise a těší se, že bude moci na 19. zasedání projednat jeho zprávu;

22. zdůrazňuje, že je třeba nadále podporovat úsilí o posílení procesu týkajícího se trestní odpovědnosti na Srí Lance a dále požadovat vytvoření vyšetřovací komise OSN, jež by prošetřila všechny spáchané zločiny, jak doporučuje panel odborníků generálního tajemníka OSN na Srí Lance; vyzývá vládu Srí Lanky, aby zaslala pozvánku zvláštnímu zpravodaji OSN pro podporu a ochranu práva na svobodu přesvědčení a projevu;

23. vyjadřuje uznání Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva (OHCHR) za jeho práci týkající se situace v oblasti lidských práv v Demokratické republice Kongo a zdůrazňuje, že je nutné znovu ustanovit mandát nezávislého odborníka, který by monitoroval situaci v oblasti lidských práv v Demokratické republice Kongo a byl by v kontaktu se správními úřady ohledně provádění doporučení mezinárodních lidskoprávních mechanismů;

24. vyžaduje, aby delegace EU a členské státy EU požadovaly rezoluci UNHRC o situaci v Eritree, a to vzhledem k odsouzeníhodné a zhoršující se bilanci této země, pokud jde o svobodu projevu a svobodu náboženského vyznání, přesvědčení a svědomí;

25. vítá zprávu Vysoké komisařky OSN pro lidská práva o situaci v Afghánistánu, jež vychází z činnosti úřadu Vysoké komisařky v rámci Podpůrné mise OSN v Afghánistánu; vyzývá členské státy EU, aby tuto zprávu veřejně podpořily a aby se zapojily do diskuze ohledně této zprávy, a podpořily tak její doporučení týkající se nutnosti posílit právní stát a boj proti beztrestnosti, práv žen a práce Afghánského orgánu pro lidská práva; podporuje jmenování zvláštního zpravodaje pro situaci v oblasti lidských práv v Afghánistánu;

26. poznamenává, že v orgánech OSN, jako je Rada bezpečnosti OSN, Valné shromáždění OSN a UNHRC, bylo dosaženo významného pokroku, pokud jde o pojem „odpovědnost za ochranu“ (R2P); zdůrazňuje, že „odpovědnost za ochranu“ je širší koncepce, která nezahrnuje pouze vojenský zásah; bere na vědomí její novou interpretaci („odpovědnost při ochraňování“), jež začala být používána především některými zeměmi skupiny BRIC, a zejména Brazílií, po krizi v Libyi; vybízí k další diskuzi o tom, jak by orgány OSN, a zejména Rada bezpečnosti, potenciálně mohly využít tuto koncepci při zajišťování lepší spolupráce mezi členskými státy v krizových situacích; v tomto ohledu zdůrazňuje obzvláště preventivní úlohu Mezinárodního trestního soudu, zejména jeho Úřadu žalobce, a klady řešení sporů u Mezinárodního trestního soudu na základě předložení případu Radou bezpečnosti OSN;

27. zdůrazňuje, že je třeba monitorovat situaci v oblasti lidských práv v Číně na mezinárodní úrovni, a vyzývá členské státy EU, aby se aktivně zapojily do zahájení takového monitorování vzhledem k tomu, že dialog mezi EU a Čínou o lidských právech nepřinesl žádné významné konkrétní výsledky;

28. znovu opakuje, že svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání včetně svobody spočívající v možnosti změnit či přestat vyznávat svou náboženskou víru či přesvědčení, je základním lidským právem; vyjadřuje uznání práci zvláštního zpravodaje pro svobodu náboženského vyznání či přesvědčení a vyslovuje politování nad tím, že mnohým jednotlivcům a komunitám na světě je tato svoboda upírána – příkladem mohou být

obyvatelé Tibetu;

29. odsuzuje nedávný výrok japonského ministra spravedlnosti týkající se možného znovuzavedení trestu smrti; vítá rozhodnutí o zrušení trestu smrti, které přijalo Mongolsko dne 5. ledna 2012, jemuž předcházelo moratorium na uplatňování trestu smrti z ledna 2010, a vybízí UNHRC a Valné shromáždění OSN, aby pokračovaly v úsilí o zavedení moratoria na uplatňování trestu smrti a jeho zrušení ve světě;

30. vítá skutečnost, že guatemalský parlament přijal rozhodnutí ratifikovat Římský statut;

31. vítá práci orgánu OSN zaměřeného na rovnost žen a mužů (UN Women), jež by měla mít vliv na provádění a obranu tzv. pekingského acquis, a to i co se týče sexuálních a reprodukčních práv, i na uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti, tj. o tématech, která EU považuje za klíčová;

Všeobecný pravidelný přezkum

32. vítá skutečnost, že výsledek hodnocení UNHRC potvrdil, že by se měl druhý cyklus všeobecného pravidelného přezkumu zaměřit mimo jiné na provádění přijatých doporučení prvního cyklu, avšak zdůrazňuje, že doporučení, která nebyla přijata státem, jenž je předmětem přezkumu, by neměla být z tohoto procesu vyloučena; vyzývá státy, které se všeobecného pravidelného přezkumu účastní, aby zaměřily svá hodnocení třetích zemí zejména na jejich následné činnosti a provádění doporučení vydaných zmocněnci OSN pro zvláštní postupy a smluvními subjekty OSN, čímž poskytnou značnou politickou podporu těmto cenným příspěvkům založeným na odborném poradenství;

33. vybízí členské státy EU k zajištění technické pomoci, aby se napomohlo realizaci doporučení všeobecného pravidelného přezkumu v souladu se závazky přijatými v rámci institucionálního balíčku UNHRC a s výsledkem přezkumného procesu; vyzdvihuje dobrovolný fond finanční a technické podpory pro provádění všeobecného pravidelného přezkumu jako nástroj, který by mohl být v tomto ohledu užitečný, a vybízí ostatní členské státy, aby si při přispívání do tohoto fondu vzaly příklad z Británie a Německa;

34. je přesvědčen, že by se EU měla snažit o zviditelnění procesu všeobecného pravidelného přezkumu, a to tak, že jeho doporučení učiní pevnou součástí dvoustranných a vícestranných dialogů s členskými státy OSN;

35. vítá skutečnost, že byla úloha vnitrostátních orgánů pro lidská práva posílena v souladu s pařížskými zásadami, a to tak, že tyto vnitrostátní orgány nyní mají právo zakročit ve státu, který je předmětem přezkumu, ihned poté, co plenární zasedání schválí výsledek všeobecného pravidelného přezkumu; znovu opakuje, že podporuje nevládní organizace pro lidská práva a větší zapojení občanské společnosti a odborníků do všeobecného pravidelného přezkumu;

36. vítá skutečnost, že výsledek hodnocení UNHRC poskytuje možnost předložit dobrovolnou informační zprávu v polovině období o činnostech navazujících na přijatá doporučení, a vybízí členské státy EU, aby v tomto směru šly příkladem;

Zvláštní postupy

37. opět potvrzuje svůj názor, že zvláštní postupy jsou základním kamenem systému lidských práv OSN a že věrohodnost a účinnost UNHRC vychází z plného provádění těchto postupů a ze spolupráce Rady se zmocněnci pro zvláštní postupy;

38. vítá skutečnost, že proces hodnocení UNHRC potvrdil, že integrita a nezávislost zmocněnců jsou základními rysy zvláštních postupů;

39. vítá kroky, které byly v rámci přezkumu UNHRC podniknuty s cílem posílit transparentnost procesu výběru a jmenování zmocněnců; vítá rovněž, že posílenou roli v tomto procesu výběru sehrávají vnitrostátní orgány pro lidská práva jednající v souladu s pařížskými zásadami;

40. vyjadřuje politování nad tím, že právo zmocněnců pro zvláštní postupy vydat včasné varování nebylo dále posíleno ustavením mechanismu, který by umožnil, aby tato varování automaticky vedla k posouzení dané situace c rámci UNHRC; vyjadřuje politování nad tím, že neexistuje mechanismus pro následné posouzení toho, jak jsou prováděna doporučení vycházející ze zvláštních postupů;

Zapojení EU

41. vítá ohlášené navýšení objemu finančních prostředků evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR) a zdůrazňuje, že by tyto dodatečné prostředky měly být rovněž použity na zvýšení podpory UNHRC; vítá finanční příspěvky, které byly prostřednictvím EIDHR od roku 2007 poskytovány Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva; očekává, že vzhledem k rozsahu nových výzev, kterým je třeba v posledních letech čelit, by Komise mohla zvýšit svůj každoroční příspěvek;

42. znovu vyjadřuje jednoznačnou podporu aktivní účasti EU na práci UNHRC, a to prostřednictvím společného prosazování rezolucí, vydávání prohlášení a jejího zapojení do interaktivních dialogů a diskusí;

43. znovu opakuje svou výzvu určenou EU a jejím členským státům, aby zajistily, že lidská práva budou plně dodržována ve vnitřních politikách s cílem předcházet uplatňování dvojích standardů, dále aby zlepšily soudržnost vnitřních a vnějších politik a posílily svou morální autoritu na mezinárodním poli; vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni baronku Ashtonovou, aby se zabývala otázkou spoluviny společností EU na porušování lidských práv mimo EU a aby pracovala na zavedení systému sankcí vůči těmto společnostem nebo aby si alespoň udržovala přehled o takových případech a zajistila, aby těmto společnostem nebyly poskytovány dotace EU ani žádná pomoc ze strany Evropské služby pro vnější činnost (EEAS);

44. opět zdůrazňuje zásadní důležitost zaujímání rozhodných společných postojů EU s cílem uplatnit společnou váhu EU a jejích členských států; na základě výše zmíněného bere na vědomí rozvíjející se kapacitu pracovní skupiny Rady pro lidská práva (COHOM) a úsilí vyvíjené s cílem určit klíčové priority a vyjasnit otázky dělby práce, což napomůže vytvoření iniciativ a spolupráce přesahujících hranice jednotlivých regionů a spočívajících v lobbování ve všech umírněných státech, a to i mezi Ženevou a New Yorkem; vítá existenci faktické Pracovní skupiny pro lidská práva (COHOM) v Bruselu a návrh, aby se každoročně uspořádalo setkání COHOM v Ženevě; podporuje úsilí o komunikaci

„jednoho sdělení vysloveného mnoha hlasy“, ale odsuzuje skutečnost, že snaha o dosažení společného postoje má příliš často za následek přijetí „nejmenšího společného jmenovatele“, zejména pokud jde o konečné závěry Rady, a vyzývá k přijetí ambicióznějšího přístupu; v této souvislosti vybízí EEAS, a zejména delegace EU v Ženevě a New Yorku, aby zlepšily svou soudržnost zakládající se na včasných a věcných konzultacích a aby lépe zviditelnily činnost EU, a posílily tak její věrohodnost ve světě;

45. vítá závazek vysoké představitelky, místopředsedkyně k vytvoření každoročního přístupu k určování priorit OSN v rámci veškerých setkání týkajících se otázky lidských práv a konaných v Ženevě i v New Yorku a upozorňuje na to, že je zapotřebí úzké spolupráce mezi vysokou představitelkou, místopředsedkyní a komisařem pro humanitární pomoc a civilní ochranu, poněvadž se jejich aktivity zejména v otázce lidských práv silně prolínají;

46. vítá skutečnost, že Valné zasedání OSN přijalo rezoluci 65/276 o zapojení EU do činnosti OSN jako první krok, který povede k většímu úsilí o rozšíření úlohy EU v činnosti této organizace v oblasti lidských práv; domnívá se, že EU musí nyní důrazně trvat na výkonu svých práv a uplatňovat ambicióznější strategii k tomu, aby posílila své postavení v rámci OSN;

47. vítá konstruktivní přístup, který přijala EU a její členské státy v rámci přezkumu UNHRC, a zejména to, že vystoupily na obranu nezávislosti Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva a podpořily zvláštní postupy a mandáty pro jednotlivé země; znovu poznamenává, že je zapotřebí dostatečných finančních prostředků na to, aby regionální úřady OHCHR zůstaly v provozu;

48. zdůrazňuje skutečnost, že kapacita EU pro její vnější působení musí být neprodleně navýšena mimo jiné i rozvíjením silných spojeneckých vztahů s klíčovými regionálními partnery a všemi umírněnými státy nebo i prostřednictvím mechanismu podpory vysoké představitelky, místopředsedkyně pro lobbování v hlavních městech třetích zemí;

49. srdečně vítá prohlášení vysoké představitelky, místopředsedkyně ze dne 13. prosince 2011 určené Parlamentu a navazující na jeho dlouhotrvající výzvu k vytvoření zvláštního zmocněnce EU pro lidská práva; zdůrazňuje, že by držitel tohoto mandátu měl být pověřenou osobou–odborníkem s prokázanými odbornými znalostmi v oblasti lidských práv; naléhavě požaduje, aby jmenování do tohoto úřadu proběhlo co nejrychleji, přičemž by mu měly být poskytnuty dostatečné prostředky, čímž by se zajistilo, aby takový mandát mohl být splněn;

50. vyjadřuje své hluboké politování nad skutečností, že vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise baronka Ashtonová se nezúčastní 19. zasedání; domnívá se, že její nepřítomnost může vyslat špatný signál, pokud jde o důležitost, která je přikládána otázce lidských práv ve vnější činnosti EU, a maří pozitivní a konstruktivní úsilí, které doposud vyvíjela;

51. pověřuje svou delegaci, aby na 19. zasedání UNHRC přednesla obavy a názory vyjádřené v tomto usnesení; vyzývá delegaci, aby o své návštěvě předložila zprávu podvýboru pro lidská práva; považuje za nezbytné, aby se pokračovalo v praxi vysílání delegace EP na

příslušná zasedání UNHRC a Valného shromáždění OSN;

***

52. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční záležitosti a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, Radě bezpečnosti OSN, generálnímu tajemníkovi OSN, předsedovi 66. Valného shromáždění, předsedovi Rady OSN pro lidská práva, vysoké komisařce OSN pro lidská práva a pracovní skupině EU–OSN zřízené Výborem pro zahraniční věci.